

тии были мнѣли презъ Дона. То ще каже, че тии и по-напредъ много пѣти минавали на самъ презъ тѣзи рѣкѣ, понеже предшествениити Нѣкифору писатели утвърждаватъ че Българети много пѣти ся явили и по-преди и воевали на Дунавътъ и даже отъ самъ Дунавътъ. Сега вращали ли ся пакъ тии задъ Дона, или не? Това и самъ читателтъ може да проумѣе. Но това г. Дринову ся види за невѣроятно! Трѣба ли да ся очудимъ? като знаемъ уже че г. Дриновъ на нищо не хваща вѣрж, ако ще му ся доказа и теграгонически; той вѣрва само онова което му ся вѣрва. Сармати, Готѣи, Унии, Българе, Славени и много други варвари въ вежхты оныя времена минавали часто Дунавътъ, и пакъ ся назадъ връщали. Руссити и по нашиты уже времена многожды сж правили истото. Що го е грыжа г. Дринова? Тѣя работы станжли ли сж, или не? Вѣроятни ли сж, или не? То не е негова работа да испытва. Негова работа е было да покаже, че Нѣкифоръ патриархъ е былъ *баснословецъ* и *лъжецъ*, за да паднѣтъ така нашити доказателства които были противни на неговѣтъ теоріѣ; за това и смѣло утвърждава « че было невѣроятно да ся каже че Българити и по-преди се спуштали къмъ Дунавътъ, но пакъ се връщали... »

Слѣдъ тѣя обьясненія, ниі мыслимъ че е излишно да ся запремъ повече върху тойзи предметъ, и минаваме на третіятъ.

Предметъ и отдѣлъ. III

Въ тойзи отдѣлъ на своѣтъ критикъ г. Дриновъ не ся благодари само да пыта: « доказватъ ли Византійскитъ « писатели, че Хуннитѣ и Българитѣ сж еднѣ и тойжде « народъ, » защо знае че това тии го доказватъ; но прилага и това еше да попыта: « до колко може да се вѣрва « на тѣхнитѣ свидѣтелства за този предметъ. »

На тѣзи вторѣ часть отъ пытањето му ниі можахмы и съвсѣмъ да не отговоримъ, защо ни предметъ е было то въ нашѣтъ історіѣ за да стане и предметъ на критикѣ, ни средства історически и положителны за изобличеніе на тѣхното достовѣріе или не достовѣріе быхмы намѣрили, ако и да быхмы ся рѣшили тамъ да сторимъ такова изобличеніе. Г. Дриновъ обаче видѣлъ себе ся по-